

Ajuntament de Canet de Mar

Declaració institucional del 8 de març de 2022

Dia Internacional de les Dones

Com cada any, el 8 de març commemorem el Dia Internacional de les Dones, una data d'homenatge als moviments a favor dels drets de les dones i de reivindicació per continuar fent evidents les desigualtats de gènere. Una reivindicació que hauria d'impregnar cada dia de l'any dins i fora de les administracions.

Ja fa dos anys que va començar la pandèmia del coronavirus, un temps en què s'ha fet evident l'enorme importància del sector de les cures, tradicionalment feminitzat i amb molt poc reconeixement social i econòmic. Malgrat tot, això no ha acabat amb la precarització ni amb la falta de prestigi. De fet, les dones que treballen en aquest àmbit han estat unes de les més afectades per la crisi. Però no ha estat l'únic: en conjunt, les situacions de vulnerabilitat que pateixen les dones s'han agreujat. Segons l'últim informe de Govern, la bretxa salarial entre homes i dones se situa en un 22,2% a Catalunya, mentre que al País Valencià, a les Illes i la Catalunya Nord suposa un 21,6%, un 15,9% i un 13%, respectivament. Això es tradueix en què les dones cobren de mitjana entre tres i set mil euros menys a l'any que els homes; tenen pitjors salaris en tots els nivells formatius; només un 10% de dones accedeix als llocs de direcció i gerència; són penalitzades en l'àmbit professional quan són mares i pateixen una major precarietat laboral, la qual cosa es tradueix en una feminització de la pobresa i en un atemptat contra la seva independència personal. Cal que prenguem consciència que és una qüestió fonamental i estructural i que hi hem de dirigir l'acció política.

Al llarg de la història, tant a Catalunya com arreu del món, els drets de les dones no han estat atorgats, sinó que han estat guanyats mitjançant l'organització col·lectiva i la mobilització de les dones mateixes, tal i com ho demostra la lluita de les dones canetenques des de fa més d'un segle. Malgrat els avenços aconseguits en tres segles de corrents de pensament feminista i dos segles de lluita organitzada, els drets de les dones encara no estan plenament ni assolits ni garantits, no són una realitat per a moltes dones i estan subjectes a retrocessos. Per això urgeix trencar el miratge de la igualtat que fa que una part de la societat es pregunti «què més volen les dones?» o que s'instal·li en la falsa equidistància del «ni masclisme ni feminisme».

El patriarcat i la seva ideologia, el masclisme, malauradament continuen ben vius a la nostra societat. El gènere, juntament amb altres eixos d'opressió, és encara avui un element central de les estructures i les relacions socials, econòmiques i polítiques. A través de les relacions de poder de gènere, el patriarcat reproduïx quotidianament estereotips, rols socials i jerarquies d'estatus que coarten la llibertat de les nenes, les adolescents i les dones.

D'una banda, persisteixen greus desigualtats materials com la feminització de la pobresa, l'assignació a les dones del treball de cures no remunerat i de menystingut valor social, la segregació vertical i horitzontal del mercat laboral, sous més baixos —fins i tot salaris inferiors per la mateixa feina— i condicions laborals més precàries per a les dones. D'altra banda, el patriarcat ho impregna tot de jerarquies, desigualtats i discriminacions que són alhora la base de les violències masclistes que es produeixen en cadascun dels àmbits de la vida, de la devaluació de tot allò relacionat amb la feminitat i amb les dones, del sexisme i la misogínia disfressats de tradicions o d'humor, d'una pressió estètica asfixiant que cosifica les dones i hipersexualitza les nenes i les adolescents, i de la sobrerrepresentació dels homes en els llocs de lideratge, de presa de decisions i de més visibilitat, incloent-hi els mitjans de comunicació.

Totes aquestes injustícies de gènere interaccionen amb el classisme, el racisme, la cisheteronormativitat, el capacitisme, l'edatisme o la situació administrativa, i produeixen formes específiques i agreujades de subordinació de les dones. Per aquest motiu, les vindicacions feministes són molt clares: acabar d'una vegada per totes amb les injustícies distributives i de reconeixement i assegurar la paritat i l'igual valor de la veu de les dones en la participació en totes les esferes.

Davant les desigualtats, discriminacions i violències estructurals que pateixen les dones pel sol fet de ser dones, hi ha dos canvis imprescindibles i inajornables. En primer lloc, el paper actiu dels homes per identificar i rebutjar els estereotips, les actituds i els comportaments masclistes propis i dels seus entorns laborals, familiars o d'amistats que normalitzen i perpetuen la discriminació, el menysteniment, la cosificació o les violències envers les dones i que, al mateix temps, els imposen a ells mateixos una determinada manera de ser i de fer com a homes. Així mateix, els homes han d'assumir la responsabilitat que els pertoca en la sostenibilitat de la vida, i en el treball domèstic i de cures. El feminisme és per a tothom.

En segon lloc, la resposta institucional ha d'estar a l'altura. La vitalitat del moviment feminista al carrer ha fet possible en les darreres dècades que els feminismes i la seva agenda política transformadora hagin irromput amb força a les institucions.

Estructures totes elles per deixar enrere la lògica sectorial amb què s'han identificat les polítiques d'igualtat i que requereixen el reconeixement i els recursos humans i materials necessaris per dur-les a terme. Estructures per elaborar polítiques feministes transversals, interseccionals i globals que impliquin tots els nivells i àmbits d'actuació dels poders públics, incloent-hi els pressupostos públics.

Polítiques públiques per impulsar una veritable transformació feminista que, posant la vida al centre, s'adreci a les necessitats pràctiques més immediates i que, simultàniament, impulsi canvis estructurals per enderrocar el patriarcat. Polítiques públiques que siguin un dic de contenció davant la presència creixent del feixisme i d'altres moviments antidrets i antigènere, tant a Catalunya com arreu del món. **El feminisme és llibertat.**

I si parlem de llibertat cal seguir reivindicant el dret de les dones a decidir sobre el seu cos i el dret a una maternitat lliure i segura. Això vol dir per exemple garantir el dret d'avortar a qualsevol del part del país i vetllar també perquè les dones joves a partir de 16 anys ho puguin fer lliurement i de manera segura i legal.

En el nostre municipi, hi ha un treball diari, des de fa ja molts anys, que desenvolupen una tasca persistent, de formigueta, malauradament sovint poc visible, de dues entitats clarament actives com són Sàlvia, Associació de Dones i l'Associació Cultural Mares Malabaristes, acompanyades de manera puntual per l'Associació Feminista Mandràgora; des d'aquí el nostre total suport i cooperació, i crida a que segueixin en aquesta línia sense defallir.

Volem aprofitar per reivindicar la importància de l'esport, molt especialment el femení, com element essencial per a la cohesió social, la promoció dels valors, fer visible la importància social de les dones en tots el àmbits, per això és important, ara i aquí reivindicar la important tasca que desenvolupen els següents clubs locals promocionant i facilitant la pràctica de l'esport femení: Club Patinatge Artístic Canet, Club Voleibol Canet i Ampa Institut Lluís Domenech i Montaner; Club Botxes Canet, Club Petanca Canet, Club Petanca Atletico Maresme, Canet Futbol Club, Club Bàsquet Canet; Club Tennis Canet 1971, Club Billar Canet, Club Atletisme Sport Canet, Club Esportiu Canet, Club Vela Canet, Club Patí Marivent, H2OSports, o el lideratge d'esportistes com: Cristina Soler, Marta Also, Andrea López, Yeimi Mancipe, Encarna Garcia, Carmen Fernández, Carlota Garcia Alonso i Freeke Super...

Sense oblidar la tasca que s'està desenvolupant des de l'àrea d'Igualtat: consolidació del servei d'atenció psicològica a les dones víctimes de violència masclista, la realització del primer projecte del programa Canet amb Ulls de Dona, el desenvolupament del Pla Local d'Igualtat: aprovació del protocol integral contra la Violència Masclista, Anàlisi, diagnosi i redacció del Pla Intern d'Igualtat, adhesió al Pla Comarcal LGTBI, del qual es farà la presentació pública el proper dimecres 30 de març al nostre municipi... i totes les petites accions, campanyes, activitats que es desenvolupen des de l'àrea al llarg de l'any, comptant sempre amb la important cooperació de les associacions de dones, així com d'altres altres entitats i clubs.

MIREM I IMPULSEM CANET AMB ULLS DE DONA.

La transformació feminista ja ha començat i és imparable, perquè els feminismes són el moviment sociopolític més potent i transversal que hi ha actualment a escala global. El ple garantiment dels drets humans de les dones no pot esperar més. No és just demanar a les dones que esperin més temps. No és una utopia ni pot ser tampoc una promesa per a les generacions futures.

El reclam històric de justícia, equitat i llibertat ha de fer-se realitat avui. Ho volem ara.